

Tygodniowy rozkład zajęć: Coraz zimniej

(25-27. 11. 2020r.)

Grupa II- Pszczółki

Środa (25.11.2020r.)

Temat: Pomagamy ptakom zimą

Cele:

- poszerzanie wiedzy dzieci na temat ptaków i ich nawyków żywieniowych,
- kształtowanie postawy aktywnego poszukiwania wiedzy,
- rozwijanie logicznego myślenia i umiejętności klasyfikowania,
- wzmacnianie wiary we własne możliwości

1. Słuchanie opowiadania Stefanii Szuchowej „Spizarnia ptaków”

„ Spizarnia ptaków”

Co tak miło pachnie w przedszkolu?

Na stole krupnik w talerzach czeka. Już czas na obiad, a tam, na polu, głodna gromadka

ćwierka... Narzeka...

– Dajcie mi muchę!

– Zjadłbym jagódkę!

– Gdzie się podziały liszki tłusciutkie?

Sikorka woła:

– Ja lubię tłusto!

A wróbel nudzi:

– W brzuszku mi pusto!

Przybiegła wrona i tak powiada:

– Na pewno ptaszki o tym nie wiedzą, że dziś w przedszkolu była narada tych wszystkich

dzieci, co zupełnie jedzą. Po tej naradzie coś tam majstrują...

– Chyba te dzieci karmnik budują?

Zrobił się rwetes nie byle jaki.

– Dzieci nam pewnie dadzą przysmaki...

Więc każdy ptaszek w okienko zerka, pcha się, podfruwa, kwili i ćwierka:

– O, są małeńkie ziarenka lnu.

– O, są owocki czarnego bzu.

– Kulki jałowca.

– Krasna kalina.

– Mięsko i żyłki.

– I jarzębina.

– Jest mak, słonecznik i okruszynki.

– Jest, jest kawałek tłustej słoninki!

Cała gromada co dzień się zleci tu, do przedszkola, do miłych dzieci.

2. Rozmowa rodzica z dzieckiem o czym było opowiadanie?, Co dzieci robiły w przedszkolu? Kto był głodny za oknem? Jakie przysmaki chciały jeść ptaki? Co postanowiły dzieci w przedszkolu? Czy ptaki ucieszyły się z pomysłu dzieci?
3. Dzień Misia- wysłuchanie piosenki „Jadą, jadą misie”

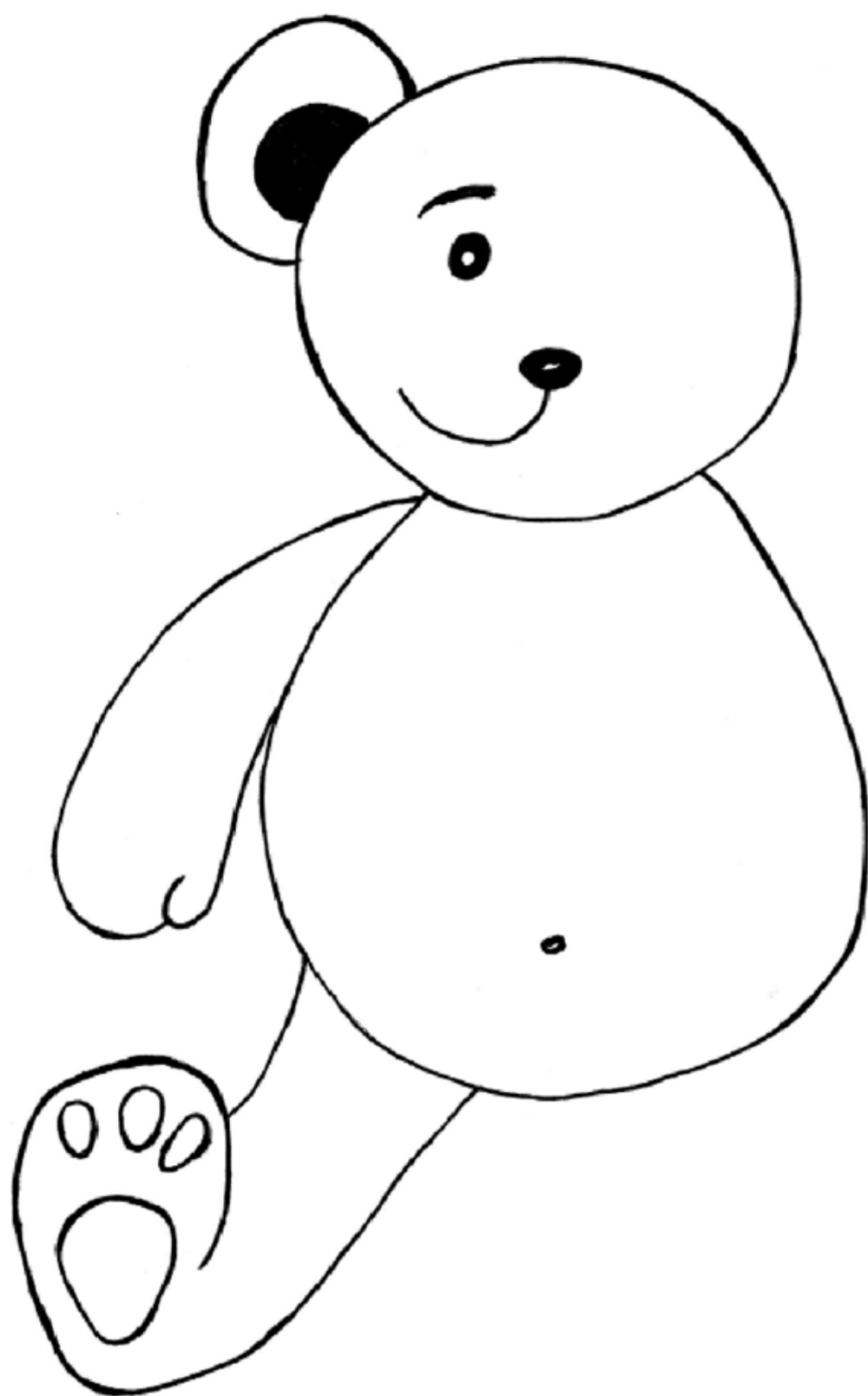
<https://www.youtube.com/watch?v=XlBMYqgVwvc>

4. Praca plastyczna- Niedokończony miś to twórcza zabawa, Dorysowanie oczka, buźki, ucha, łapki i nóżki wcale nie jest łatwym zadaniem. Gotowego misia można potem pokolorować kredkami, pastelami lub pomalować.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=p1uZMp43tS0>

Opracowały: Maja Rak
Danuta Brozdowska

Tygodniowy rozkład zajęć: Nadchodzi zima

(30. 11 - 4. 12. 2020r.)

Grupa II- Pszczółki (4- latki)

Poniedziałek (30.11.2020r.)

Temat: Poznajemy cierpliwość.

Cele:

- poznanie nowej wartości „cierpliwość”
- rozpoznanie i nazwanie sytuacji, w których trzeba być cierpliwym
- kształtowanie pozytywnych cech charakteru
- rozwijanie umiejętności komunikacyjnych

1. „Cierpliwość i ciasto drożdżowe” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat sytuacji, w których trzeba być cierpliwym.

„Cierpliwość i ciasto drożdżowe”- Gabriela Lipińska

Mała Asia co chwilę wyglądała przez okno swojej sali. Nie mogła się doczekać, kiedy babcia odbierze ją z przedszkola... Dziś był ważny dzień! Dziewczynka z babcią miały piec ciasto! I to nie było jakie ciasto, tylko najlepszy na świecie placek drożdżowy z rodzynkami! Asia na samo wspomnienie zaczęła się obliżywać, aż jeden z bliźniaków zaczął jej się uważnie przyglądać... – Asia do domu. – powiedziała pani. Dziewczynka jak torpeda wypadła z sali, nawet drzwi za sobą nie zamknęła... Ale co tam drzwi, babcia czeka! I ciasto! Asia szybko się ubrała i poszła z babcią do domu. – Asiu, umyj ręce i zjedz zupę. To twoja ulubiona... – powiedziała babcia. – Babciu! A ciasto! Co z ciastem?! Obiecałaś!... – powiedziała wnuczka z wyrzutem. – Asiu, kochanie, najpierw zjedz. – Ale ja nie wytrzymam! I wcale nie jestem głodna! – Głodna czy nie... Nie zaczniemy, dopóki nie zjesz – powiedziała stanowczo babcia. – No dobrze... – odpowiedziała z rezygnacją Asia. Dziewczynka jeszcze nigdy nie zjadła tak szybko zupy. I wreszcie babcia zabrała ją do kuchni, by mogły robić ciasto. Przesiewały razem mąkę, dodawały drożdże, cukier i rodzynki... Potem trzeba było ubijać i ugniatać z całej siły, aż Asia zrozumiała, czemu babcia kazała jej zjeść całą zupę... Po długim ugniataniu ciasta (według Asi o wiecele za długim) dziewczynka myślała, że już, już za chwilę babcia wstawi je do piekarnika... Babcia jednak odstawiła ciasto na bok, przykryła je czystą ściereczką i powiedziała: – Teraz poczekamy... – Ale na co? – zapytała rozcieszona dziewczynka. – Ciasto drożdżowe tego potrzebuje, teraz pod ściereczką jeszcze nam trochę urośnie i będzie przepyszne. – Ale ono już jest pyszne! –

przekonywała babcię Asia. – I ja już chcę moje ciasto! – rozplakała się dziewczynka. – Byłam taka cierpliwa... zjadłam zupe i tak długo mieszałam i ugniatałam... Ja już nie mam siły czekać... Nie... Babcia pomyślała chwilę i powiedziała: Kochanie, ciasto byłoby o wiele lepsze, gdybyś jeszcze trochę poczekała. Czasami trzeba i warto poczekać... Skoro jednak nie możesz, to wstawimy twoją połowę ciasta do piekarnika już teraz i sama się przekonasz. Asia z radości rzuciła się babci na szyję i mocno ją uściskała. To jednak nie koniec tej historii... Babcia miała rację. Ciasto Asi nie było takie pulchne i wysokie jak ciasto babci, w dodatku troszkę twarde... – No cóż, czasami trzeba być cierpliwym i to bardzo – powiedziała dziewczynka cichutko do siebie, wgrzając się w twarde ciasto.

Następnie zadajemy dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: Na co czekała Asia? Co chciała robić z babcią? O co Asia poprosiła babcię? Jaka była Asia, cierpliwa czy nie? Co się stało z ciastem? Czy babcia miała rację? Jakie byłoby ciasto, gdyby Asia zgodziła się jeszcze trochę zaczekać?

2. „Gramy dla Pani Zimy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją w rozsypce. Na hasło: gramy na pianinie – dzieci stają w lekkim rozkroku, ręce szeroko rozstawione, naśladują grę na pianinie. Na hasło: gramy na bębenku – dzieci klękają i zaciśniętymi w pięści dłońmi uderzają o uda.

3. „Jestem muzykantem konszabelantem” – zabawa ze śpiewem.

4. Wyjście do ogrodu lub parku – „Obserwujemy przyrodę” – zabawa badawcza z lupami ćwicząca cierpliwość. Obserwacja roślin, drzew, ich gałęzi i pni za pomocą lupy.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=or-xxFjWMy0>

A już niedługo nadejdzie upragniony czas spotkania ze Świętym Mikołajem!!! Dlatego zapraszam do zapoznania się ze wspaniałą piosenką, która wywoła uśmiech na twarzy każdego Dziecka 😊

Piosenka: „Kochany Mikołaj”-

https://www.youtube.com/watch?v=pj5dym7MqYo&list=RDo_ECELn4O_s&index=17

Opracowały:

Maja Rak

Danuta Brozdowska

Wtorek (1.12.2020r.)

Temat: Po czym poznać zimę?

Cele:

- poznanie zjawisk zwiastujących nadejście zimy
- doskonalenie koordynacji wzrokowo- -słuchowo-ruchowej
- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania ze zrozumieniem

1. „Gawronek poznaje zimę” – słuchanie opowiadania i rozmowa na temat pierwszych oznak zimy.

„Gawronek poznaje zimę”- Hanna Zdzitowiecka

Młody Gawronek źle spał tej nocy. Ze snu budziło go dotkliwie zimno. Najwięcej marzły mu nogi. Stawał to na jednej, to na drugiej, wreszcie nastroszył wszystkie pióra tak, że zasłoniły mu nawet palce. To trochę pomogło. Teraz chłód już mu mniej dokuczał i resztę nocy przespał jako tako. Kiedy się zbudził, zobaczył, że wszyscy jego towarzysze podobnie nastroszyli czarne, lśniące pióra, chcąc utrzymać jak najwięcej ciepła. Pióra zastępowały im puszystą kołderkę. – Dlaczego tak zimno? – spytał gawronek sąsiada. – Bo zima już nadchodzi – odpowiedział stary, doświadczony gawron. – Zima? – zdziwił się gawronek. – Co to jest zima? – Sam się przekonasz, gdy zmarzniesz przy poszukiwaniu żeru zaszypanego śniegiem. – A co to jest śnieg? – Kwarrrr!... Stary gawron zakrakał z politowaniem i poderwał się do lotu. Całe stado uniosło się w górę i zatoczyło kilka kręgów. Młodemu gawronkowi zachciało się pić. Skierował się więc do pobliskiego stawku na polu. Woda w stawie była dziwnie spokojna. Nie marszczyły jej nawet najdrobniejsze fale. Gawronek pochylił dziób, chcąc nabrać wody, stuknął nim o coś twardego. Zdziwiony, przekrzywił głowę raz w prawo, raz w lewo, spojrzał raz jednym, raz drugim okiem i znowu spróbował zaczerpnąć kilka kropli. Dziób znów stuknął o dziwną, przezroczystą powierzchnię. – Kwarrrr! – zawołał gawronek. – Co to jest? Czyżby woda stwardniała? Ostrożnie postawił jedną nóżkę na wodzie. Nie roztrysnęła się na boki i nóżka była sucha. Postawił drugą nogę i – o dziwo! – stanął na powierzchni wody. Przez tę twardą wodę widział w głębi falujące z lekka rośliny wodne. Wyglądało, jakby tam woda była taka sama jak dawniej. Coraz bardziej zdziwiony postąpił kilka kroków ku środkowi stawu. Przed sobą zobaczył mały otwór w tej twardej wodzie. – Nareszcie – ucieszył się i połknął kilka kropli. – Kwarrrr... jaka zimna! – wstrząsnął się. – Kwarrrr... – odezwał się tuż za nim stary gawron. – Co to, jeszcze niecały staw zamarzał? – Zamarzał? Nie rozumiem, co mówisz... Ale może mi wytłumaczysz, co się stało z wodą w naszym stawie? Wczoraj była zupełnie mokra i nie można było jej dotknąć, żeby nóg nie zamoczyć, a dziś chodzę po niej jak po brzegu, tylko że bardzo ziębi w nogi. – Widzisz – zakrakał stary gawron. – To właśnie zima nadchodzi. To ona zmieniła wodę w stawie w twardy i zimny lód.

Następnie zadajemy dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: Kim jest gawronek? Co obudziło gawronka? Dlaczego było zimno? Co to jest zima? Co się stało z wodą w stawie? W jaki sposób ptaszek się napił? Jaka była woda – ciepła czy zimna?

2. „Co się stanie z wodą?” – zabawa badawcza. Demonstrujemy dzieciom dwa kubeczki z ciepłą wodą (dzieci sprawdzają, czy woda jest ciepła) i mówimy: Za chwilę sprawdzimy, czy zimno działa na wodę w kubeczku. Jeden kubek ustawiamy w pokoju, z dala od dzieci, a drugi – za oknem na parapecie. Po około 10 minutach dzieci sprawdzają temperaturę wody w obu

naczyniach. Wniosek: zimno „zabiera” ciepło (woda w kubku, który stał za oknem, jest o wiele zimniejsza, niż ta w kubku stojącym w pokoju).

3. „Gawronek” – opowieść ruchowa inspirowana tekstem opowiadania „Gawronek poznaje zimę”.

Mały gawronek spokojnie spał (dzieci siedzą w siadzie skulnym na podłodze). Nagle poczuł, że czas już wstawać (gawronki budzą się – dzieci powoli wstają). Wyprostował się, przeciągnął w jedną i drugą stronę (ręce szeroko nad głową, wyciągnięte wysoko w górę, dzieci przeciągają się). Nagle poczuł, że jest mu zimno i otulił się mocno skrzydełkami (dzieci obejmują się rękami). Ale co tu zrobić? Trzeba jakoś wyjść i poszukać wody, więc gawronek najpierw sprawdził, jak jest na zewnątrz. Wyciągnął jedno skrzydełko – brrrr, zimno! (dzieci wyciągają do przodu jedną rękę i szybko ją cofają) Potem wyciągnął drugie skrzydełko i szybko schował – brrrr, zimo! (dzieci wyciągają przed siebie drugą rękę i szybko ją cofają). Podrapał się skrzydełkiem w czoło (dzieci drapią się jedną dłonią po głowie), zebrał na odwagę i szybko wyfrunął z ciepłego gniazdko (dzieci naśladują lot ptaka). I leciał (dzieci biegają po pokoju, machając rękami jak skrzydłami), szukał wody. W końcu znalazł mały staw. Podlęciał więc do niego (dzieci zniżają lot do siadu podpartego) i wreszcie napił się wody (dzieci stukają palcami o podłogę).

4. Spacer po najbliższej okolicy – szukanie oznak zimy.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=tcDocaYgq2c>

Opracowały:

Maja Rak

Danuta Brozdowska

Środa (2.12.2020r.)

Temat: Świat w śniegowej pierzynie.

Cele:

- poznanie wyglądu różnych płatków śniegowych
- kształtowanie umiejętności spostrzegania i szybkiego podejmowania decyzji
- rozwijanie umiejętności klasyfikowania przedmiotów ze względu na jedną cechę
- nauka radzenia sobie z szybkim podejmowaniem decyzji

1. „Zawierucha” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści.

„Zawierucha”- Stefania Szuchowa

Uciekała gwiazdeczka śniegowa, bo się chciała przed wichurą schować. Była wątła, maleńka i cicha, a ten wichur ją ciągle popychał. Gdy na chwilę usiadła na daszku, to ją porwał i zaniósł do lasu... – Skończcie, wichrze, te szalone figle, daj odpocząć na świerkowej igle! Nie porywaj mnie, wichrze, nie miotaj, ja chcę sobie troszkę pomigotać... Ale wichur gwiazdki nie słucha. Hej, gwiazdeczko, tańcz, bo zawierucha!

Następnie zadajemy dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: Kto jest bohaterem wiersza? Jaka była gwiazdka? Co chciała robić? Co robił z nią wiatr?

2. „Jestem śnieżynką unoszoną przez wiatr” – opowieść ruchowa. Włączamy spokojną melodię (pasującą do wiersza „Zawierucha”) i powoli czytamy tekst. Dzieci wcielają się w role śnieżynek i improwizują ruchem oraz gestem to, co robiła bohaterka utworu.

3. „Śnieżynki” – zabawy matematyczne.

– „Zabawy wstępne” – utrwalanie pojęć „mały – duży”. Dzieci siedzą na dywanie. Rozdajemy im małe i duże „śnieżynki”. Dzieci określają różnice pomiędzy śnieżynkami. Następnie prosimy, by dziecko powiedziało głośno, jaką jest śnieżynką, np. gdy dziecko trzyma małą śnieżynkę, mówi: Jestem małą śnieżynką.

– „Śnieżynkowe rytmy” – ćwiczenie kontynuowania rytmu. Prosimy dzieci, aby ustawiły śnieżynki w określony sposób (można przygotować sobie plansze z narysowanymi rytmami): a – śnieżynka mała, śnieżynka duża, śnieżynka mała, śnieżynka duża... itd. b – śnieżynka duża, śnieżynka duża, śnieżynka mała, śnieżynka mała, śnieżynka duża, śnieżynka duża, śnieżynka mała, śnieżynka mała... itd. c – śnieżynka mała, śnieżynka mała, śnieżynka duża, śnieżynka mała, śnieżynka mała, śnieżynka duża... itd. d – śnieżynka duża, śnieżynka duża, śnieżynka mała, śnieżynka duża, śnieżynka duża, śnieżynka mała... itd.

– „Pani Zima mówi...” – zabawa ruchowa. Dzieci trzymają swoje śnieżynki i wykonują polecenia Pani Zimy, np. Pani Zima mówi: „Małe śnieżynki tupią”, Pani Zima mówi: „Duże śnieżynki kucają” itp.

4. Ćwiczenie grafomotoryczne. Dzieci rysują śnieżynkę po śladzie, ozdabiają ją według własnego pomysłu.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<http://www.supercoloring.com/pl/kolorowanki/sniezynka> ;

<https://eduzabawy.com/materialy-tematyczne-do-druku/zima/platki-sniegu/> ;

<http://bystredziecko.pl/cwiczenia-grafomotoryczne-sniezynki-3/>

Opracowały:

Maja Rak

Danuta Brozdowska

Czwartek (3.12.2020r.)

Temat: Zimowa rozgrzewka.

Cele:

- rozwijanie koordynacji ruchowej
- rozwijanie poczucia rytmu i wrażliwości słuchowej
- uwrażliwienie na piękno ruchu

1. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.

Część wstępna – „Goście w karmniku” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci poruszają się swobodnym biegiem, dłonie trzymają na ramionach – to skrzydełka ptaka. Na mocne uderzenie w bębenek i zapowiedź: Goście w karmniku, dzieci wykonują przysiad i stukają palcami o podłogę. Na hasło: Ptaki szukają jedzenia – dzieci biegają, jak na początku zabawy. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie.

– „Kto stuka do okienka?” – zabawa orientacyjno-porządkowa. Rozdajemy dzieciom (do wyboru) kolorowe krążki, woreczki, miękkie klocki, itp. Dzieci stoją, trzymając krążek na głowie. Na nasz sygnał zamykają i otwierają okienko, czyli zbliżają do siebie łokcie z przodu – zasłaniając twarz, a następnie odwodzą łokcie na zewnątrz. Po chwili maszerują po pomieszczeniu i dłońmi stukają w krążek, w rytm marszu. Ćwiczenia wykonują naprzemiennie.

Część główna – „Głodny wróbelek” – ćwiczenie dużych grup mięśni. Dzieci siedzą w siadzie skrzyżnym, przed nimi leży krążek. Unoszą ramiona w bok i wykonują nimi obszerne ruchy w górę i w dół, naśladując poruszanie skrzydłami. Po chwili układają ręce na kolanach i wykonują skłon tułowia w przód, próbując czołem dotknąć krążka – głodne wróbelki dziobią ziarenka. Ćwiczenia wykonują naprzemiennie.

– „Gniazdko sikorki” – zabawa skoczna. Dzieci- sikorki podskakują obunóż dookoła krążka- gniazdką. Na hasło: Sikorki do gniazdką! – dzieci siadają na krążku w siadzie skrzyżnym i wykonują skręty głowy w prawo i w lewo. Zabawę należy powtórzyć wielokrotnie.

– „Woda dla ptaszków” – ćwiczenie rozciągające mięśnie piersiowe. Dzieci ustawiają się w pozycji klęku podpartego, dłonie skierowane palcami do środka. Na zapowiedź: woda dla ptaszków, dzieci uginają ręce w łokciach, głową dotykają krążka. Po chwili prostują ręce. Ćwiczenie należy powtórzyć wielokrotnie.

Część końcowa – Dzieci maszerują dookoła pokoju przy dowolnej muzyce marszowej.

2. „Śnieg pada” – zabawa z rymowanką. Dzieci, ilustrując rymowankę za pomocą ruchów i gestów, stopniowo recytują jej tekst coraz głośniejsze, aż do krzyku.

„Śnieg pada”- Gabriela Lipińska

Śnieg pada, śnieg pada, do kostek napadał. Dzieci naśladują padający śnieg i dotykają swoich kostek.

Śnieg pada, śnieg pada, do kolan napadał. Jw. i dotykają kolan.

Śnieg pada, śnieg pada, do pasa napadał. Jw. i dotykają pasa.

Śnieg pada, śnieg pada, do piersi napadał. Jw. i dotykają klatki piersiowej.

Śnieg pada, śnieg pada, do głowy napadał. Jw. i dotykają głowy.

3. „Zimowe śnieżynki” – lepienie z plasteliny, ćwiczenie motoryki małej. Rozdajemy dzieciom niebieskie kartki i białą plastelinę. Dzieci dzielą plastelinę na mniejsze części, z których następnie tworzą wałeczki. Wałeczki naklejają na kartkę papieru tak, aby powstała śnieżynka. Dzieci mogą zrobić na kartce jedną dużą śnieżynkę lub kilka mniejszych.

Opracowały:

Maja Rak

Danuta Brozdowska

Piątek (4.12.2020r.)

Temat: My się zimy nie boimy!

Cele:

- poznanie sposobów ochrony przed zimnem
- rozwijanie umiejętności rozpoznawania części odzieży i podawania ich nazwy
- rozwijanie słuchu fonetycznego
- poszerzanie doświadczeń plastycznych
- zachęcanie do dbania o własne zdrowie poprzez pamiętanie o odpowiednim ubiorze

1. „Zuzia i Zima” – słuchanie wiersza, rozmowa na temat zimy i konieczności ubierania się adekwatnie do pogody.

„Zuzia i Zima”- Beata Mróz-Gajewska

Patrzy Zuzia przez okienko. – Mamo, świat się przykrył białą kołderką, ja chcę tak samo! Idzie Zuzia przez podwórko. Wiatr za kaptur Zuzię złapał. Mróz w policzki Zuzię drapał. Lód buciom drogę płacze. Oj, kłopoty ma nasz bączek! – Zuziu – na zimowe prztyczki najlepsza czapka, szalik i rękawiczki...

Zadajemy dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: Co Zuzia zobaczyła przez okno? Co spotkało dziewczynkę, gdy wyszła na dwór? Jaką radę usłyszała Zuzia?

Rozmowa jest oparta na własnych doświadczeniach dzieci: Co chroni nas przed zimnem? Co by się stało, gdybyśmy wyszli nieodpowiednio ubrani na dwór? Jakie znacie zimowe ubrania? Co jeszcze może nas ochronić przed zimnem?

2. „Zimowe ubrania” – zabawa ruchowa. Dzieci maszerują po pokoju w rytm dowolnej piosenki, np. Nasza zima zła. Po zatrzymaniu nagrania podnosimy do góry ilustrację przedstawiającą dowolne zimowe ubranie, a dzieci wypowiadają jego nazwę i rytmicznie podskakują. Ponownie włączamy muzykę – dzieci spacerują dalej.

3. „Rękawiczki do pary” – zabawa plastyczna. Dzieci dostają od nas kolorowe papierowe rękawiczki z jednym palcem – ozdabiają je w sposób dowolny włóczką i kawałkami tkaniny. Po skończeniu pracy wycinamy dziurkę (dziurkaczem) w każdej rękawiczce, a dzieci przewlekają włóczkę przez powstałe otwory. W ten sposób powstają rękawiczki na sznurku.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=WuhtqV2sh3I> ;

<http://www.supercoloring.com/pl/kolorowanki/rekawiczka-z-jednym-palcem> ;

<https://eduzabawy.com/materialy-tematyczne-do-druku/zima/ubrania/>

Opracowały:

Maja Rak

Danuta Brozdowska

